

1977

LANTERNA SV. MARKA

BOŽIC

Lanterna

Br. 5-6

BOŽIC

1977

Obzorje ovih dana ocrtava nam skori suton k-raja godine, a prije toga će nam vatroket zanosa na srca oživjeti spomen na Rodjenje Božjeg Sina, i našeg Spasitelja Isusa Krista.

Iz godine u godinu uvjereni smo da je budućnost naših iščekivanja zacrtana našom voljom i našim ulaganjem na svim linijama njezinog ostvarenja. Na taj način zapravo ulazimo iz stare u novu godinu u vrtlog novih zbivanja.

Međutim naše je iskustvo da je čovjek po sebi gotovo bezimni broj i malovrijedni vijak pod vrgnut mrhaniziranim silama svijesnog i nesvijesnog svijeta. A onda se nepomirena svijest čovjeka manifestira u mnogovrsnim "bolestima" suvremenog svijeta kao što je jurnjava, nervoza, nepovjerenje, otudjenje, odbacivanje autoriteta i slično.

Ovakva psihoza našeg vremena unosi elemente sličnih manifestacija i stanja i u našu Crkvu i u pojedine župe-zajednice. Svjedoci smo osobito u zadnje vrijeme sličnog otudjenja, odpada, pasiv-

nosti i nevjeri mnogih koji su do jučer slovili kao "dobri" kršćani.

Sv. Petar sažeto dovikuje svima nama:

"Jedan je dan kod Gospodina kao tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan. Ne kasni Gospodin ispuniti obećanje, kako ga neki sporim smatraju, nego strpljiv je prema vama, jer neće da tko propadne, nego da svi prispiju Obračanju".

Zato ostajemo na zaključku: jedino kršćanin koji je povezan s Kristom može se nadati i kad nada nama. Samo takav može imati otvorene perspektive za budućnost bez nervoze, bez tamo, bez straha. Krist je ugradio neuništivi temelj kršćanske nade svojom ljubavlju za čovjekov zemaljski prolaz, a božanskom garancijom za nebesko iščekivanje.

Prorok Izaija veli: "Onima što se uzdaju u Gospodina snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne umaraju se".

Zahvaćeni radosnim uzbuđenjem predbožićnih dana svi mi moramo se zamisliti nad gornjim konstatacijama o našim kršćanskim sredinama i pitati se: kako i kuda ovako ide veliki dio nas kršćana, naše rodjone braće? Napuštajući svoj prvotni žar svote vjere možemo li mirno i bezbrižno iščekivati "Pojavak i Dolazak velike slave Gospodina našega Isusa Krista"?

Nepojmljivo velika i predana ljubav i garancije Božjega Sina od Dolaska pa sve do Odlaska na nebo mora pokrenuti dobre ljude da suobliče sebe svom Uzoru u jedinstvu s Njime.

Nije cilj Božićnog slavlja pokrenuti našo potrošačko društvo do nezapamćenih troškova i "slavljenja" nego pokrenuti dobre duše da se

ponovno navrnu na božansku trs, na Krista kako bi smo posjedovali punu ljudsku i božansku vrijednost u sebi.

Za ostvarenje ovoga pruža nam se osobita prigoda u Božićnom slavlju i vremenskim ulaskom u još jednu Novu godinu 1978.

Tomu je davno, kada su svi slojevi društva i orkve bili usko povezani i zaštićivali jedni druge. Danas je odjeljenost i sekularizacija društva tako izražena da je neaktivno i bezizražajno ispovijedanje vjere ništavno i bezvrijedno pa makar se ono manifestiralo i kroz pristup bratimskoj tonigi u tradicionalističke dano korisnog slavlja. Stoga danas naročito vrijedi Svetopisamska riječ: "Kamo sreće da si vruć ili hladan. Ali jer si mlađ, izbacit ću te iz svojih usta - voli Gospodin!"

I dok Vam ističem ovu duhovnu, najvažniju i presudnu misao obnove vjere i kršćanskog obraćanja za svakoga od nas - istovremeno svima Vama: i našima u Gradu i Vama po Jugoslaviji i po svijetu uzvraćam živu zahvalnost za svaki Vaš čin žrtve i darivanja u materijalnom pogledu, a što svi Vi velikodušno i radosno činite prema mnogo vrsnim potrebama i aktivnostima naše Nadžupe.

Uvjeren sam da svima Vama mogu najbolje uputi ti Božićne i Novogodišnje čestitke i želje time što ću na Božićnoj i Novogodišnjoj žrtvi uzdignuti srce Božanskom Djetešcu da Vam u izobilju uresi duše i život mnogovrsnim i poželjnim milostima svakog dobra!

Svima Vam primosim dakle svoje čestitarsko srce i zahvalni Novogodišnji usklik:

SRETAN VAM BOŽIĆ I SRETNNA NOVA GODINA!

DIJETE MILO

Jedno tihe Badnje noći
rodilo se dijete milo,
prekrstilo ručice svoje
i tihi sanak snilo.

Pored njega sveti Josip
i majka sveta Marija,
pa sa skutom ruha svoga
čedo svoje pokriva.

Sletile s neba zvijezdice male
oko Krista ko pahuljice lepršale...
lepršale i košuljicu tkale
da odjenu djetešce, tjelašce
u hladnoj Badnjoj noći.

Majka svoje čedo gleda
u košuljici bijeloj
pa mu veli: Janje moje!
i nježno ga prigrlji
na tople grudi svoje.

Čedo spava
pa se budi:
Majku svoju gleda,
njegva ustašca meka
ko da vele:
ja znam što me čeka!

Pok. Jelena Dukić iz Zagreba
(starica od 87 godina)

Liturgijska Kronika

29.VII SVETKOVINA SV. TODORA MUČ.-ZAŠTITNIKA

Ova naša svečanost obavljena je na uobičajeni način uz učešće župnika, susjednih župa, našeg otoka i susjedstva, svećenika-gostiju te zbilski velike mase vjernika, znatiželjnika i turista.

Na Vigiliju smo pjevali Večernju, izložili Kasu i ljubili mučeničku zgrušanu krv.

Na sam dan svečanosti izjutra se redale sv. Miše. Podvečer su ispovjednici dijelili Sakrament pomirenja, a u 17,30 s. održali smo svečanu Koncelebraciju te na kraju imali svečanu procesiju ulicom grada. Radovali smo se za naše prilike onom silnom mnoštvu svijeta i u procesiji i izvan nje. Usprkos velike ljetne vrućine sudjelovao je i veliki broj bratima njihov oko 150. Nekoliko stotina duša pristupilo je sv. pričesti. Tako je pak bilo i slijedećih dana u kojima smo se okupljali i častili časni i dragi lik

GOSPA VELIKOG ZAVJETA

Iz Solina je plovila na Otok i naš Grad, od 29.

do 2.VIII.

Pripremali smo se za ovu svečanost. Program je kroz svih četiri dana bio raznolik i privlačan pa se radujem uspjehu Gospina pohodjenja Čari, Korčuli i Pupnatu.

Doživjeli smo nezaboravne, drage utiske na početku svečanosti uvečer, kad smo unosili Gospin lik uz stotine vjernika, bratima i voštanih plamenova, a tako slično i na kraju u večernjoj procesiji po pijaci. O ovom događaju za našu zajednicu pišemo zasebni izvještaj u ovom Broju. Jedino ovdje spomenimo da smo zaključni dan - Porcunkula-koristili i kao dan Potpunog oproštenja.

15.VIII VELIKA GOSPA

Ranin jutrom se okupismo pred Gospom kraj Općine održavajući zavjet iz god. 1571. kad je naša čudotvorna Gospa od Otoka (Badije) spasila grad od turskog uništenja.

Podvečer je održana glavna svečanost ove svetkovine u crkvi sv. Nikole kod o. Dominikanaca uz učešće velikog broja vjernika i turista.

24.VIII SV. BARTUL AP.-SUZAŠTITNIK, - "MARKOV DAN"

Suzaštitnika smo veoma skromno proslavili po običaju.

Naše brige i misli bijahu tog blagog dana usmjerene prema župi PUPNATU kao i svih tih predhodnih dana. Bila je jubilarna proslava i duhovna obnova vjernika prigodom 100 god. prijenosa iz Rimini-a u Pupnat smrtnih ostataka oca Marka Tvrđića-stalno od naroda zvan BLAŽENI MARKO-franjev

ca, rodom iz Pupnata.

Još početkom srpnja naš je o. Biskup uputio svečano Pismo svim vjernicima Dubrovačke biskupije. Svećenici su ga vjernicima tada i čitali. Pismu smo se posebno radovali jer smo po tome znali da će spomen i veličina oca Marka prodrijeti u saznanje naših ljudi i izvan ovog područja.

O Proslavi i Duhov. Obnovi prilažemo posebne izvještaje u ovom Broju. A naš svijet je o tomu čitao i u "Glasu Koncila", u "Kani", "Bratu Franji" i drugdje.

18. IX NEDJELJA PRESV. SAKRAMENTA - POČETAK VJERONAUKE

Preko "Vele mise" pjevali smo Zaziv Duha Sv., oglasili raspored vjeronauka i govorili vjernicima o svojoj bitnoj i sudbonosnoj obavezi i tada i prijašnjih nedjelja.

Don Božo Baničević kateheta i č.s. Ivana Škri njar, naša nova katehist kinja - predano se prihva tili poučavanja. Ne možemo izraziti zadovoljstvo nad brojem polaznika. Malo je onih najmanjih, a premalo onih većih iz gimnazije i drugih škola.

Gotovo nema nedjelje da o tome ne govorimo, pogotovo što bez redovitog polazjenja vjeronauka i Nedjeljne mise nitko neće biti pripušten sakramentu Krizme onih iz VIII razreda pa na više.

Dok ovo bilježimo možemo donekle ustanoviti budući broj krizmanika pa ćemo priznati da ih ne će biti pripušteno ovom Sakramentu ni polovica - od predviđenih! Krivnju će snositi zaista najviše - roditelji!

Vjeronauk je ogledalo naše vjerske svijesti i naše cijene duhovnih, vječnih dobara!

LITOPADSKA POBOŽNOSTI

Održavali smo svake večeri uz kratki nagovor ove tako korisne i svete pobožnosti. Žalimo što se na molitvu Okupljao mali broj vjernika nešto oko 50 duša. Ne Uspjevamo privući i druge ljudi su utonuti u brigama, poslovima, televiziji...

1. XI - 2. XI SVI SVETI - MRTVI DAN

Na Sve Svete Okupljali smo se u crkvi Svih Svetih gdje je i istoimena Bratovština. Bilo je osobito svečano i dosta svijeta uvečer. Bratimi su doprinikli svoju "minellu" t.j. god. prinosa.

Na Sve Svete popodne održali smo na groblju Večernju sa Odrješenjima po običaju. Ne možemo potvrditi da su nam vjernici jako mnogo predani časćenju pokojnika kroz zajedničku molitvu. Grobovi i groblje bijahu sjajno uredjeni zahvaljujući Mjesnoj zajednici t.j. časnim sestrama.

Izostalo je i mnogo vjernika sa Misa. Mrtvog dana. Trka života ljude odvodi posvuda samo ne u crkvu!

Osam dana svake večeri molili smo za pokojnike u Opatskoj crkvi kako je običaj.

20. XI KRIST KRALJ

Popodne na Ovu svetkovinu - nedjelju održali smo URU KLANJANJA uz Svetopisamska razmišljanja, psalme i Pokorničko slavlje kao zajedničku priprevu na Ispovijed.

Djelomično je ova novina u bogu službu još uvijek "strana" i sporo ulazi u duhovno poimanje naših vjernika, iako godišnje par puta držimo...

21.XI GOSPA OD ZDRAVLJA

Ušli smo u slavljenje ovog blagdana pripremom sa Trojnevljem: Krunica, posebna Molitva, nagovor i Misa. Očekivali smo više vjernika.

A masa, blagdan dolazila je Gospi od Zdravlja u Velu crkvu mnogo svijeta preko jutarnjih misa, a osobito na večernju svečanost.

Ove godine propovijedi je držao Opat koji je iznio specifične korčulanske elemente o našoj Gospi od Zdravlja i bratovštini sv. Roka.

Stotine svijeća je obasjavalo Gospin lik. Jednako tako gomilali se paketi odjeće za Banku sv. Jozipa, a i novčani prilogi za djecu-distrofičare - kakva je nakana ovogodišnjeg sakupljanja na ovaj dan.

8.XII SVETKOVINA BOGOGRIJEŠNOG ZAČEĆA.

Držali su Devetnicu Bezgrj. Začecu u čast i sva ka večeri kupijali se 50 tak dobrih duša na molitvu. A na Svetkovinu na jutarnjim misama sudjelovao je manji broj vjernika.

Uvečer smo imali svečano Euharistij. bogoslužje, a na kraju smo pod lijepim vremenom pratili Gospin kip iz Vele crkve natrag u crkvu Naše Gospojine.

Nismo mogli biti zadovoljni brojem vjernika koji su udevojili dužnosti sudjelovanja. Misi, jer ih je razmjerno bilo malo. Marijanske pjesme smo pjevali od sveg srca: možda smo s time htjeli i nesviješano pred Bogorodicom nadomjestiti izostanak tolike naše braće kršćana...

DUHOVI 77.

(govor u Korčuli o Stanka Romca, dirigenta pjev. zbora Gospe od Zdravlja iz Splita)

Očarani ljepotama ovog krasnog bisera našega Jadrana, ponesseni istim DUHOM koji je na današnji dan zahvatio apostolski zbor, doplovismo od Gospe od Zdravlja iz Splita kao pjevački zbor, da u ovom dragulju otoka Korčule zajedno s Vama duhovske doživimo blagdan Duhova.

Pozdravljamo ovaj drevni grad s njegovim stanovnicima, sa svim umjetničkim ostvarenjima kroz dugi niz stoljeća pod mukotrpnim stradanjima uz junački otpor svemu što je bilo neprijateljsko čovjeku kao Božjem stvoru i njegovu djelu, da on da osmisli svoj život u ovom ambijentu i izrazi se kroz kamen, drvo, platno i dragocjenu kovinu, kao obvezujući testament za pokoljenja njegove duboke vjere i njegovoga visokog kulturnog dostignuća.

Sretni smo što danas ovdje možemo proboraviti i sprovesti lijepu trenutku zahvaljujući časnim Sestrama koje su nas tako rado primile u ovaj mali i tihi samostan iz kojega zrači njihova trajna duhovnost i kultura, kao i svima koji su nam na njihovu riječ pripremili konačište. Zahvaljujemo također preč. župniku-opatu i njegovim suradnicima koji nam širom otvaraju vrata divne katedrale za Duhovno misno bogoslužje te nam se tako omogućuje živi susret u Duhu sa Mjesnom crkvom, povezujući nas i sa dragocjenom baštinom bogate i burne prošlosti, umjetničkog blaga vlastitih vrijednih sinova - sa lijepim trgovima, divnim muzejima i ostalim vrijednostima rasijanim po gradskim palačama i privatnim zbirkama.

Pozdravljam i subraću oo. Dominikance koji i ovdje stoljećima svjedoče Evanđelje Kristovo svojom misijom riječi i tiska te posebnim molitvenim izražajem prema Kraljici Ružarja.

Evo Vas, sestre i braćo, pozdravljamo u Duhu Božjem koji je na današnji dan sjedinio ljude različitih jezika u neobjašnjivom razumjevanju. To je i nama zajamčeno istim Duhom koga zazivamo kao Kristova zajednica povezana božanskom i međusobnom ljubavlju, u spremnosti da živeći u svijetu ostvarujemo kraljevstvo Božje, gdje više neće biti "ja sam Petrov, a on Pavlov", nego svi jedno u Duhu Svetom, u smislu Kristove zadnje molitve i karakteristike njegove Crkve.

Duhovi su blagdan vjere, blagdan kršćanstva, blagdan Crkve, koja je na Duhove rođena. Zato je i njezina snaga - Duhovska.

Kršćanstvo nisu stvorili ni prirodne sile ni svjetski faktori. Apostoli, ribari i neznanici, ostali su pasivni i neuporabljivi izvan Kristovih vrata. Sve što se kasnije dogodilo bilo je čudo, iznenađenje, bez psihološke pripreme, bez ikakvih tehničkih i materijalnih preduvjeta. U jedan čas postali su junaci, mudraci, propovjednici, psiholozi, sveci, poliglote, organizatori, čudotvorci. To je djelo Duna Svetoga.

I danas je isto sa Crkvom. Ne živi ona od diplomacije već od Duha vjere i molitve. U Duhu Svetom je i snaga obnove. Njegov zahvat u ljudsko srce ispunja život smislom, a svijet mirom i spašom.

U današnje hedonističko doba, u potrošačkom društvu, u materijaliziranom stranljenju čovjeka, u vrijeme divinizacije svega što se naziva tehničkim napredkom, u dominaciji seksa i širenja mudri- zna- kršćanska je dužnost svjedočiti za moć i s-

nagu duha nad materijom.

I danas je čovječanstvo bespomoćno pred najbitnijim problemima egzistencije, pred bijesom prirode, smrtonosnim bolestima što još uvijek prkose znanosti i napredku.

Po prirodi, izvan Boga, čovjek stvara mržnju i sukobe među drugima, a u sebi tjeskobu i gorčinu. Inteligencija je bez Boga pogubno cručje; volja je bez Boga tiranska moć; genij je bez Boga jedna nesreća. To smo iskusili.

Duh nas može pravo civilizirati, jer on odgađa iznutra: "Nečiste nas umivaj, suha srca zalivaj, vidaš rane ranjenim..."

Sad osjećamo neki daleki lahor smirenja i svjetla, blistave perspektive života, boji- kako reče pjesnik- ima za granicu samo ljubav i svjetlo.

Tako život sa svojim kontradikcijama i neostvarljivim sklonostima poprma svoj smisao: skrivena obećanja života, a tako okrutno spriječena; tajni porivi na radost, a tako neumoljivo prigušeni, pojavljuju se eto na kraju kao biseri, kao počeci života što ga nada vidi s onu stranu sadašnjih zbivanja, u kojima će skandal smrti i svih rastanka biti pobijeden i "ljubav će biti sve u svima".

Stoga večeras (danas), čistim udisajima na vršku neznatnog otoka, pridružimo se koru svemira, koji s najvišim i najdubljim tencijama mnogovrsnih melodija vječno pjeva Bogu himan hvala. Udarajmo u žice neizmjerno harfe stvorenoga, koje pričvršćene između neba i zemlje veličaju Svevišnjega.

Ne pretendirajući ni na kakav profesionalizam, sve pretvaramo u molitvu sa toplom željom da i ovaj prilog duhovne glazbe bude poticaj na našu duhovnu obnovu u Duhu Svetom!

NAŠ SUSRET S GOSPOM VELIKOG ZAVJETA

Časni Gospin lik stigao je k nama iz Čare na viliju sv. Todora. Pehranili smo ga u crkvi Naše G^o spojine.

29.VII - na sv. Todora uvečer - nakon svečane procesije s kovčegom sv. Todora - uz kliktanje stotina i stotina srdaca, na ramenima naših mladih bratima unijeli smo Bogorodicu u Velu crkvu.

Pijaca je bila prepuna vjernika, turista, a obojito mnogobrojnih bratima sa svojim sjajnim liturgijskim inventarom. Svi smo pjevali Gospin Hvalospjev.

Zlatno-srebrni lik izložili smo u svetištu i u brzo ukasili bijelim cvijećem i mnogobrojnim zavjetnim svijećama kao i posebnom rasvjetom. Činilo nam se da je ovo mjesto Gospi bilo najljepše i najdostojnije kako nigdje drugdje po domovini.

Korčula je zajedno sa susjednim župama slavila kroz sljedeća četiri dana pohađen, pjesmen, liturgijski i sakramentima.

30.VII na subotnju večer došla je velika grupa župljana iz Žrnova predvođena svojim župnikom

Don Josipom Batistićem. Iz crkve sv. Mihovila uz pjevanje Marijanskih pjesama krenuli su prema Katedrali. Obišli su Gospin lik i smjestili se u kôru i drugdje na Odredjenim mjestima. Tako je bilo sa drugim grupama takodjer i slijedećih dana. Prve večeri preko Koncelebracija govorio je don Božo Beničević na temu: Gospa i narod. Buharistija je bila duhovna svojina većina nazočnih. A na kraju je Don Božo sa diapozitivima govorio o Gospinom narodu i domovini t.j. o Sv. Zemlji.

31.VII -nedjelja- večernje vrijeme pobožnosti bilo je obdareno sudjelovanjem župljana iz Lumbarde na čelu sa župnikom don Jozo Azenićem. Nakon poklona Gospi opet je slijedila Koncelebracija uz upečatljivu propovijed don Luke Depolo na temu: Gospa i obitelj.

Na kraju su mladi glumci iz župe Virje iz Gorđe Hrvatske odglumili igrokaz "Svi me vole - samo tata ne". Aktuelni sadržaj ove predstave odlično se ugradila u temu te večeri. Dobra gluma mladih iz Virja predvođeni č.s. Leonijem Bralić dominikankom svima se svidjela i sve oduševila.

U kasnijem sat održan je pred Gospinim likom koncert mladog bračnog para iz Zagreba Požgaj: J.S. Bach, na violini i violončelu. Među slušačima zapažao se povećani broj turista svečano obučeni.

1.VIII -ponedjeljak- večernju svečanu posvetili smo razmišljanju na temu: Marija i Crkva.

Slavlje je predvodio don Luka uz nazočnost predstavnika župe Račišće na čelu sa župnikom don Franom Dragunom. Medjutim dirljivi pečat tog večeri pružila velika grupa naših časnih sestra. To je bio prvi put da su Sestre ispunile "korna sjedala" - što je bilo privilegirano muškarcima. A

nakon liturgije don Luka je uz diapozitive na-dovezao govor o radu i djelu Majke Terezije. Na kraju upisao se lijepi broj duša kao suradnici Majke Terezije i o. Anta Gabrića misionara. Suradnici su dužni dnevno moliti zajedničku molitvu koju su svi dobili. Upisale se i sve Sestre. Kasnije smo ovaj duhovni savez suradnje i molitve proširili i na veći broj školaraca. Nadamo se da će kroz ovo suradništvo ponovno glasiti se molitva po našim obiteljima.

Došao je i 2.VIII -utorak- zaključni dan ovih svečanosti u Korčuli. Večernje slavlje predvodio je don Miro Jovanović župnik Solina i čuvar Gospinog časnog lika. Don Miro je i propovjedao. Duhovno ozračje zaključnoj svečanosti dao je i recital "Mati Otoka i grada Korčule" - što su ga održali stariji polaznici vjeronauka.

Vjekoslav Fabris je svojim vanrednim baritonom zanosno recitirao pjesmu o Korčuli koju zasebno donosimo.

Zaključnu svečanu smo okrunili intimnom i ljupkom procesijom sa svijećama po pijaci, uz učešće mnogoga svijeta i bratima.

Vjerujemo da su ovi bili dani združne ljubavi i pobožnosti prema preb. Djevicici i vjere u Krista. Podijeljeno je nekoliko stotina sv. pričesti. Sveke večeri smo obnovljali u skupnoj recitaciji Zavjetno obećanje, a Molitvu vjernika predvodili su predstavnici pojedinih župa.

Nadajmo se da će ovaj pohod uroditi trajnim duhovnim plodom u dušama mnogih naših župljana.

Iz Korčule Gospin lik krenuo je u Pupnat gdje mu je iskazana puna čast na Gospu od snijega-Titulara župe, a potom smo ga vratili u solinsko svetište uz izraz naše blagodarnosti.

TIŠINA U NOĆI

(portret Korčule)

Sivi rub svetog Ilije
Tih i ćilik svetog Nikole
Stare zidine svetog Petra
Trepet čempresa svetog Antuna

I uvijek trajni kliktaj zvonâ svetog Marka

Daleki greben svetog Ivana
Svijetla titrava Gospa od Karmena
Grubni mir svetoga Luke
Drevna predaja Svih Svetih

I uvijek vječni kliktaj zvonâ Svetog Marka

Korčula, 19.6. 1977.

Corcyrensis II

(ili Lav Mirni)

PROSLAVA

STOGODIŠNJICE

O. MARKA

Dani duhovne obnove i proslave 100 god. prijenosa smrtnih ostatak oca Marka Tvrdeića, franjevca iz Pupnata. Ostatak će u trajnom sjećanju svih onih koji su sudjelovali slavlju u Pupnatu.

Još i više. Jubilarno okupljanje uokolo njegovih relikvija u Pupnatu učvrstilo je u dušama mnogih koji su dalje od otoka Korčule duboko poštovanje i ljubav prema ovom našem svetom Očocu. A nadamo se da će sve ovo i pospješiti zauzimanje crkvenih faktora da slavljenje Velikana dobije ubrzo i službeno crkveno odobrenje.

Pred glavnom svečanosti - župe Pupnat je prošla svoje "Duhovsko krštenje" kroz Petodnevije obnove i duhovnosti od 20.VIII do 24.VIII. Franjevac o. Vicko Tomašić redom iz Smokvice govorio je gotovo cijelom Pupnatu svake večeri. Vidljivi znak obnove bila je opća pričest župljana.

Župnik don Ante Marković dugi niz mjeseci ulagao je sve svoje sile da ovaj jubilej bude događaj župe koji će se dugo pamtit. I ne samo u ovoj župi.

SVAKE večeri održavao se raznoliki duhovni program. Prve večeri uz liturgiju nastupili su mladi iz Blata sa igrokažom "Dijamant". Sutrad oni iz Pupnata sa igrokažom "Santaremski djaci", pa mladi iz Žrnova sa duhovnim koncertom na tam buricama, a mladeži Korčule na vigiliju svečanosti sa recitalom "Gospa i Otok Korčula".

23. VIII uoči svečanosti održano je i noćno pokorničko slavlje uz učešće korčulanskih hodočasnika. Tekstove je priredio opat Matijaca i vođio je bogoslužje. Nažalost velika kiša spriječila je najveći dio župljana da nisu mogli ni pristupiti župskoj crkvi ove noći. Ljudi se ogledavali po prečrima kroz noć i sa tugom prognozirali produljenje kišnog proloma oblaka i sa sam dan Proslave.

Pokorničko slavlje trajalo je od 20 do 23 sata. Korčulani se sa svojim autobusom jedva dohvaćalo kasno u noć grada i svojih kuća uz nabujalo i nevremenskih voda.

Osvanuo je i 24. VII - "Markov dan". Iz grada smo krenuli posebnim autobusom, a mnogi svojim osobnim kolima. Sačekali smo i dva puna autobusa iz Dubrovnika, a dva iz Stona. Najprije su pohodili Katedralu i Opatsku riznicu. Tumačili im je opat. Potom smo svi zajedno krenuli u Pupnat. Hodočasnici se odvijali u molitvi i pjesmi.

Pupnat je vrviš od hodočasnika iz svih korčulanskih župa, sa Felješca i Dubrovnika. Pred župskim crkvom postavljen bi podij ukrašen cvijećem i zelenilom te elektr. ravjetom.

Nebo je do početka Koncelebracije bilo tмурно, prevučeno tamnim oblacima i tek što nas pljusak nije otjerao u crkvu! ... A kad je Svečanost započela predvodjena o. Biskupom Magr Seve-

rinom Pernek, odjednom se nebo pročistilo i jarko ljetno sunce zápeklo da je voda tekla niz obraze misnika i vjernika...

U Koncelebraciji sudjelovali su korčulanski župnici uz svećenike i redovnike iz bližnje i daljnje okoline na čelu sa o. Ivanom Peran franjevačkim provincijalom i našom dragom starinom don Pavlom Poša. Sudjelovali su i provincijal franjevački iz Bologne i Gvardijan iz Rimini-a.

Izredale su se recitacije mladeži i pozdravna riječ o. Biskupa i o. Provincijala. A o. Biskup je održao i homiliju na temu: Svetost je poziv svih vjernika! Bili smo redom iznenađeni i ganuti njegovim mislima na život i primjer jubilarca o. Marka!

Na Prikazanju korčulanske župe primijele su svoje spomen-darove. Grad je prikazao filigransku malu vazu od srebra sa medaljonima grada uokolo. Unutra je pergament sa ispisanim molitvom Gospodinu za milost posvećenja oca Marka.

Preko svečanog objeda izmijenili se govornici. Svi su dozirali milost Gospodnju da bi nam čim prije o. Marko bio kanoniziran. Prinikli smo i o. Biskupu i o. Provincijalu usrdnu i zaufanu molbu da poduzmu sve potrebno da do kanonizacije oca Marka pred licem Crkve ubrzo dođe.

Hodočasnici su koristili pruženu okrepu u sje ni crkve gdje su mogli nabaviti i devocionalije osobito Slavljenikov životopis i medaljice o. Marka radjem prema medaljonu našeg uglednog mladog kipara Izvora Čreba.

Mnogi su pohodili "Kuću blaženog Marka" - gdje je godinama činio pokoru. A kad smo se vraćali kućama nosili smo zadovoljstvo u srcima: zabilježili smo dostojno 100 god. "Blaženog Marka" i za buduća pokoljenja.

BILJEŠKE

uz O. Marka

Na nedavnom sastanku klara krčul. dekanata sudjelovao sam i ja. Iznosili smo utiske sa proslave Oca Marka u Pupnatu.

Na "Markov dan" samom su došli i dva ugledna njemačka svećenika iz Münstera.

Na oproštajnoj večeri pitao sam ih što ih se najviše dojmilo s puta njihovih izleta? Obojica se složili: "Svečanost u Pupnatu bez obzira što nas je sunce junački pržilo!" Jedan od njih, župnik velike gradske župe nastavi je: "Na Pupnatu smo doživjeli veliko zajedništvo biskupa, svećenstva, redovništva i naroda. Vidjeli smo veliku vjeru naroda. Sve su to najljepše odlike prvih kršćanskih zajednica. Očekivali smo više naroda. No kod vas to bijaše radni dan! Bilo je i nevrijeme! Ja sam naučen na masu vjernika nedjeljom.

Imam tri mise, a na svakoj bude oko 3 tisuće duša. Župa ima deset tisuća. Gotovo se tako svi izmijene na misama. Gotovo se svi pričesto, manje se ispovijedaju. Mi nemamo problema sa pohadjanjem vjernika..."

Slušajući ove misli osjećao sam se donekle krivim: nisam uložio truda da organiziram vjernike s Pelješca. Nije to mogao učiniti ni župnik radi svoje boležljivosti tih dana. Priočilo mi i obaveza turist. sezono što je za nas uvijek pastoral. šansa i ekonomska pomoć. I tako bijah u Pupnatu kao "general bez vojske, već sa dva asistenta. Za razliku od daljeg Stena kojemu je vrijedni župnik organizirao dva autobusa! ipak nije "sve izgubljenom":

postoji mogućnost odužiti se Ocu Marku slijedećih godina, a svakako do slijedećeg jubileja god. 1985.

Napastuje me misao da nešto zamjerim Ocu Marku! On bijaše čovjek žrtve i molitve te izrazito velike ljubavi prema Crkvi i rodnom kraju. Kako to da uz pobožnost osobito pupnatskoga puka - od Oca Marka pa do danas odatle se Bogu posvetio do sada samo jedan svećenik u osobi časnog starine don Pavla Roša i samo par časnih sestara?

Tužna je konstatacija da je upće veoma malo duhovnih zvanja sa šitavog ovog terena krčulan-sko-pelješko-lastovskoga. Nevjerojatno se i mali broj djece rادja u obiteljima... Ili nas Otac Marko slabo zagovara i potiče na dobro?

Uvjeran sam da je njegov zagovor moćan i silan. Ali ne bez naše suradnje. Suradnja vjernika, mladeži, obitelji. Moramo se znati sami pomoći pa će nam i Bog pomoći - stara je izreka.

Najprije je neodloživo da sve učinimo kako bi se molitva u obito zajednička u obiteljima ponovno vratila po našim kućama. Također i kućni vjernici. Roditelji bi trebali preuzeti službu kućnog svećenika i mladež poučavati u vjeri. Tako i Crkva traži, a svećenici zato i drže vjerna uk za odrasle. Osim toga mi se čini da bi bilo od presudne važnosti sačiniti priručnik molitava i pouke specifično za ovo naše područje koje je svojim tradicijama neobično bogato i jedinstveno.

Sve to bi nam blagoslovi i Otac Marko, a plodovi bi se ubrzo pokazali.

fra Andrija Vlašić
Samostan Gospe od Anđjela-Orebić

NEBO NAD O. MARKOM

Na Markov dan -24. kolovoza- žurio sam svojim kolima iz Vele Luke u Pupnat u jutarnje sate. Vossio sam se jubilarnoj svečanosti ovog Božjag ugodnika znajući da će to biti najveća radošć svih hodočasnika, a osobito vjernih Pupnatčana.

Jutarnje vrijeme ukazalo se donekle naklonjeno prošlavi s obzirom na veličuško nebo. Medjutim vjeći se iznadju čare i Pupnatske Luke u predjelu Ripna. Buzo mi dušu strah i tuga: predamnom se nadvilo tmurno nebo u pravcu Pupnata i sobi rekoh: jedan narod i tužne li svečanosti ovog Jubileja!...

Kiša je odjednom počela sipati kao iz kabela. Brisači stakala na autu bijahu već nemožni. Najprije se prestrašen sklonuh pod borove uz desni rub ceste. Ali predamnom su mnogobrojni cestovni zavoji- pa što onda ako koja kola nenadano naleto! A ako vodená masa odleoni koju borovu tešku granu i prignješi mene i auto! Osmjelih se i produžih naprijed oprezno i polako ne bili ipak

stigao navrijeme, ako uopće bude svečanosti... Mojoj hrabrosti ubrzo dodje kraj. Na samo par metara nije se ništa više vidjelo usprkos upaljenih svijetla. Voda je tako padala i često me kida da je zanosila i auto te je svaki pomak naprijed prijeti provrtanjem u provaliju. To je desna strana ceste ispod koje je jeziva duboka provalija.

Činilo mi se da se tog časa sve upravo survivalo po meni i kolima: strah da ne nađje kami on ili auto; bojazan da se ne odleoni teško borove grane; strepnja pred vodenom stihijom koja je jurila i prijetila da me zahvati i otpiše u provaliju... A jurnula je i najteža prijetnja! Odjednom po limu, staklima i okolišnim borovima jezo-vitom grmljavinom naručili se komadi ledeno tuče. Strašno zveketanje leđa s neba sjetio me na strahovite izraze "Dan od gajeva"... i na nedavnu tuču u Dubrovniku koja je lomila i limove po autima i crijepeve na kućama...

Nekako sam uspio uvući auto na lijevo uz brdo, a par krošnatih borova ukazali mi svoje prijateljstvo i pružili mi zaštitu.

Paklena ova svirka trajala je nekako pola sata. Meni se činila čitava vječnost: stajati pod udarcima ledenih metaka tuče veličine mindola i oraha, dok su munje neprestano parale nebasa. Mojom glavom sijevalo je stotinu strahova i kombinacija- kako se mogu redjati samo u najtežoj stisci čovjeka.

Svojim očima sam uspijeva kružiti po nebu, vjetrobranskim staklima, po spremi motora, svijetlima i automobilskim limovima. Ledené kugle se uz štrpota odbijale od brda nadamnom pa mi se činilo da dvostruko jače lupaju po limovima ko-

ji je ječao kao muzičar rašije...

Ispred mene i iza mene već se nakupilo n koli
ko vozila. Svi se oni zbivali prena brdu i sa u-
paljenim svijetlima i strahom čekali hoće li ovaj
"smak svijeta" prestati...

Već sam se bio "pozdravio" sa Koncelebracijom
u Pupnatu, sa princem našeg veloluškog spomen-
dara i sa čitavom proslavom. U mislima sam žalio
što je upravo ovakvo opustošenje i polja i sela
i svečanosti moralo se dogoditi na tako jezivi
način na "Markov dan"! Tako će još dublje biti
ranjena duša Pupnatu, Čovčanima i hodočasnici-
ma kroz buduće godine ovakvim načinom likvidirane
proslave i plodova zemlje...

A onda sam u sebi poput djeteta i dobre baki
ko ili pak poput nevjernika raspredao:

Oče Marko, zar nisi mogao ovo spriječiti?!

Već sam odlučivao okrenuti auto i vratiti se
doma. Računao sam da ću morati polako voziti po
skliskom putu i da onda nadjem kako je sve svr-
šen, u najbližem slučaju tih i u brzini.

Ali ipak: krenuo sam prema Pupnatu pa što bi-
lo... I sam tinjak metara iza cestovni zaok-
reta- sve bijase posve suho, vedro! Stigao sam na-
vrijeme. Ogledavah se po Pupnatu, po svečano oki-
nom oltaru- ma nigdje ni znaka nevremena, tuđi! Ma lo-
tko mi je vjerovao što sam sve proživio tako "iza
zaokretaja"- Pupnat je cijelo vrijeme plivao već
u suncu, dok se crne oblaci i dalje držale na
ostojanju prema zapad. A tadio sam se ugnjio
u Koncelebraciji kako nikada u životu. Još više od
malč prije u onoj paklenoj muci straha i terora
bojbi ledenog grada!.. Ipak, ja znam da je "Blaženi
Marko" moćan i dobar!

Jožo Njavro
župnik Vele Luke

KRONIKA DOGAĐAJA

UREDJEVANJE KAPELE ČASNIH SESTARA DOMINIKANKI

Sredinom lipnja dovršeni su radovi u kape-
li Časnih Sestara. Sada je još ljepša od prije.
Nenovo je obojena, istaknulo se svetište, preure-
djen strop.

Sestre su mnogo i sve uložile oko uredjenja
doma Gospodnjeg, -a tako je i pravo i hvalevri-
jedno: kapela je središte doma, vjere, snage i
srca svih Sestrama.

BIRANJE ČASNE MAJKE SESTARA ANĐELA ČUVARA

10. kolovoza za vrijeme Generalnog kapitula
ove naše Kongregacije u Korčuli izabrana je
ponovno za vrhovnu glavaricu majka Marija Ku-
lonja. Tako će ona opet voditi slijedeći period
vremena ovu zaslužnu i dragu Zajednicu koja i-
ma svoje kuće ne samo po Jugoslaviji nego i u
Kanadi, u Njemačkoj.

Majka Marija je svojom dobi i nazorima sret-
na spuna starijih i mladih generacija sestara.
Svojom razboritošću, dobrotom i jednostavnošću
vjerujem da će i nadalje sretno voditi svoje

sestre u duhu Pravila i odaziva potrebama naših dana. Toplo čestitam!

STAN U KUĆI BRATOVŠTINE SVIH SVETIH

Kroz prvu pol. ove godine Prokura Bratovštine uložila je mnogo truda i sredstava da namovno osposobi ovaj stan za svećenika-čuvara i za svoje potrebe. Sada je uređen i tekuća voda i uređene su modernu nuzprostori. Dobro će poslužiti svojoj namjeni.

BOJENJE SAKRISTIJE I DVORANE VJERONAUKA

To nisu bili nikakvi veći zahvati, ali potrebni. Sakristija je sada vijetala. Križna kamena robra su izražajna i dobila svoj puni izgled.

Dvorana vjeronauka je također dobila bijelu boju. Mladima će sada biti ugodnije u njoj boraviti. Dakako, ako budu dolazili i koristili je.

K P K

Prošlog ljeta imali smo čestu prigodu gledati i navijati za naše vaterpoliste. Ovaj Klub je sastavni dio Korčule od kojeg se ne dijeli mo kako na pr. on od bratovština, škola, kono ba itd. KPK živi s nama već 45 godina!

Ove godine su ponovno naši mladići osvojili u Prvoj ligi treće mjesto. Vjerujem da bi mogli uspeti se i na više kad bi imali bolje finansijske mogućnosti i da posvećuju više brige osnovnom vaterpolu, a to je plivanje. Vrijedni Jožo Bašin u to je i ovog ljeta ulagao mnogo truda i

znanja pa bi tim putem trebalo i nadalje ići. Našvima nama je obaveza podržavati i pomoći vodstvo KPK kako bi moglo udovoljiti svojim obavezama i planovima napredka.

NOVA PROKURA BRATOVŠTINE SVIH SVETIH

Na svetkovinu Krista Kralja -20.XI- p slije Velike mise održana je Bal tacjun u bratovštini Svih Svetih. Bil je nazočno tridesetak braće. Prokura na čelu sa gaštaldom dr Rencem Steka iznijela je izvještaj rada i finansijskog poslovanja.

Za viševrsne zasluge veoma važne za dobro Bratovštine skupština je dala zahvalno priznanje.

U novoj prokuri su: Mice Depolo pk Frana gaštald, zamjenik Frane Kačić, prokuratur Jvo Dužević i Krune B nsi.

Vruće želimo da i nova prokura bude požrtvovna i predana službi i dobru Bratovštine i Crkve.

KORČULA NIJE VIŠE "OTOK"

Tako smo nekako pomislili uvečer 23. studenoga kada smo zadovoljni ođšli da je danski brod "Henry Landing" u susudnji s ramorkerima "Brodos-pasa položio podvodna ojevodade od Orebića do Punte od luke. Tako smo "spojeni" s kopnom kako bismo kroz slijedeće četiri godine dobili najbolju vodu iz neretvljanskih strana.

Oko ostvarenja ovog plana i ovog ljeta radile su mnoge ekipe mladeži sa svih strana Jugoslavije po Polješcu u omladinskoj akciji.

Akcija će biti nastavljena i slijedeće sezone.

NASUKANI PREKOOCJEANSKI BROD

O danu sv. Martina kraj otoka Sostrica nasukao se prekoocjeanski brod grčke zastave "Aristoteles" od 6 tisuća tona. Već je mjesec dana da ga iz grada gledamo kako odoljeva valovima a da ga vjesnik ne spašava u sporazumu s našim pomorskim vlastima. Bojazan je da se veću količina nafte na brodu u jačem nevremenu ne razlijeje po moru i tako ga zagadi. Vele da vlasnik više računa na osigurninu nego li na sam brod.

BOLEST DON BOŽA BANIČEVIĆ - KATEHETA

Sredinom listopada obolio nam je kateheta don Božo Baničević od zarazne bolesti tifusa radi čega morao je ići u bolnicu dubrovačku gdje je je ostao na liječenju sve do sredine studenoga.

Zahvaljujući Bogu i liječničkoj brizi sada je izliječen i oporavlja se. Redjutim odmah je preuzeo u svoje ruke katehetski rad u našoj zajednici.

UMJETNIČKE IZLOŽBE U NAŠEM GRADU

U palači Gabriels -zgradi Muzeja Korčule- početkom sezone uređen je mansardni novi prostor za suvremenu izložbenu dvoranu.

Tako smo konačno dobili prikladan prostor za izložbe.

Svečano je dvorana otvorena izložbom fotografija "TITO MEDJU NAMA" 18. lipnja t.g., a zatim su slijedile umjetničke izložbe korčulanskih slikara i kipara.

ANA FISTANIĆ izložila je dvadesetak slika i šest skulptura -kao i uvijek njezina su preokupacija prizori i pejzaži rodnog Žrnova i Korčule privezani bogatim, osebujnim koloritom. Skulpture-reljefi u palminom drvu obrađivali su lik žene.

VINKO FABRIS akadem. kipar izložio je desetak skulptura u kamenu i mramoru a isto tako bilo je i grafika.

Nakon duljeg vremena ovaj naš daroviti kipar prikazao je rezultate svojih najnovijih težnji u prikazivanju ljudskog lika, pokreta i unutarnjeg zbivanja. Ista izložba bila je jedan dan priredjena na Vrniku, za njegove sumještane, u starijoj kamenarskoj "tezi-konobi", što je imalo posebnu neposrednost i draž doživljaja.

IVAN FARAC -samouki kipar i slikar na svoj drugoj samostalnoj izložbi u Korčuli, uz već poznate radove pokazao je svoje osebujne i uspjele kamene mozaike-medaljone.

Od 13 - 20 rujna držana je svečana izložba

FRANA KRŠINIĆA - priredjena uz proglašenje umjetnika počasnim građaninom općine Korčula i uz njegov 80-ti rođendan. Šesnaest manjih skulptura u bronci i mramoru (iz zbirke njegove obitelji u Lombardi) privuklo je i oduševilo brojne domaće posjetioce, posebno one iz škola (Korčula, Lombarda, Žrnovo, Smokvica, Biato).

Poželjno je da nam Muzej Korčule i SIZ za kulturu češće priredi ovakve umjet. izložbe.

NAŠ SLAVLJENIK

Izgleda nevjerovatno - a proteklo je već 10 godina od kako smo u našoj Zajednici slavili i u lanterni pisali o 70-tom rođendanu našeg velikog kipara, akademika, prof. FRANA KRŠINIĆA.

Radosni dočekamo eto i njegov 80-ti rođendan i uz opće čestitke, proslave i priznanja kojemu je odalo naše društvo i posebno korčulanska Općina pridružujemo se i mi, članovi župske zajednice Korčule. Imamo za to mnogih razloga, no jedan od najprisutnijih, iako ne najvažniji je lik Uskrslog Krista u Kristionici Korčulanske Katedrale. Kršinić je svog svog i našeg Krista stvorio oko svog 70-tog rođendana i to je jedno od njegovih do sada posljednjih djela. U njemu kao da je sažeto svo iskustvo i zrelost čovjeka i umjetnika: na tom uskrsnom tijelu nema ničega suvišnog, ničega što nije istovremeno i ljudsko i prođuhovljeno.

Svojim stvaralaštvom Kršinić se posvetio čovjeku, njegovom radu, radostima i ljubavi. U brojnim djelima u bronzi, kamenu i mramoru oblikovao je ljudski lik u najreznopravnijim trenucima života, duševnog i tjelesnog napora, smirenosti i nježnosti.

Pred našim očima nižu se životom prožeti, a duhom oživljeni likovi djevojaka: Zemšijenih, Sputanih, Keditacija, Njegovateljica ruža i brojni drugi koji su oličenje mladosti i veselja nad lje-

potem svijeta i čovjeka u njemu. U drugom nizu stoje: Ribari, Težaci, Ratnici i Junaci nabijeni snagom i unutrašnjom energijom - a usko vezani uz život i ono što on nosi: rad, patnju, borbu. I sve to opet sažeto u cjelinu jednog sadržaja: čovjeka.

No Kršinić ne bi bio ono što jest, njegovo djelo ne bi bilo cjelovito i dorečeno da u njemu najvažnije mjesto nije dano ljubavi i to ovoj nezainteresiranoj, sveopćoj, majčinskoj ljubavi. Majka koja doji, uspavljuje, njeguje čedo; majka koja strepi nad njegovim prvim koracima i tugom se sprema na rastanak s djetetom (Pletite me pleti majčice) - to je ono najdublje ljudsko, ali i najviše kršinićevsko, ono gdje je umjetnik svima najbliži. Ta djela razumije, prihvaća i panti i maleno dijete i zrelo čovjek, stružnjak i obični promatrač.

A na kraju svog stvaralaštva Kršinić oblikuje Uskrslog koji u sebi sažimlje sve: ljepotu i radost, vrijednost života, unutrašnju napetost rada, borbe i žrtvovanja, te smirenost posvemašnje ljubavi: "Jer nitko nema veće ljubavi od one da sebe preda za druge".

Krist kao čovjek prošao je sve ljudsko - a kao Bog uskrsnuo je u tom istom ljudskom tijelu!

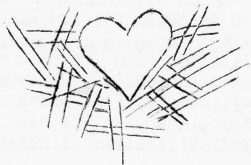
Kršinić započinje svoje školovanje u zanatској školi u Korčuli gdje savladava osnovne znanje o kamenu i njegovu oblikovanju. No osim vještine zanata u njemu već tada sazrijeva stvaralačka misao nadahnuća oblicima koje susreće i gleda na palčama, kućama, zidinama i na Katedrali u Korčuli. Zna - ovi su stari majstori s ljubavlju prilazili kamenu i mukotrpnim, strplji-

vim radom dali mu život koji eto traje stoljeći-
ma.

Udahnuti život mrtvom kamenu, oživjeti liko-
ve, sudbine, osjećaje - s tim željama Kršinić pola-
zi na daljnje školovanje u Hořice i Prag gdje za-
vršava Umjetničku akademiju. Vrativši se u domo-
vinu uskoro i sam postaje profesor: odga-
ja generacije mladih ljudi za uzvišeno i Bogom
dano zvanje kipara. Njegov pedagoški 40-godiš-
nji rad ide usporedo sa stvaralačkim. U oba Kr-
šinić unosi cijelog sebe. Stoga ni rezultati ni-
su izostali. Priznanja koja je dobio, uspjesi ko-
ji su se nizali nisu izmijenili čovjeka Frana
Kršinića. Iako smatram jednim od najvećih naših
umjetnika - ostao je jednostavan, skroman, pristu-
pačan, a to i jest odlika velikana.

U 80toj godini života, fizički još uvijek sv-
jež, a duhom upravo mladenački čisto - naš šjor Fra-
no Kršinić dočekao je častu i smirenu starost -
okružen ljubavlju svoje obitelji i poštovanjem
i zahvalnošću cijelog društva.

- M -

BOŽIĆNI MOTIVI

U

RIZNICI

U Opatskoj riznici veliki je broj umjetnič-
kih slika na drvu ili na platnu s motivom Gospa
s Djetetom. Ima ih preko dvadeset. Od XV do XX
stoljeća. Taj se sadržaj približava po sebi Bo-
žiću. Međutim ovdje iznesimo samo one umjetni-
ne u kojima se iznosi Betlehemske ugodjaje. Tako
se u dvorani Hrvatske renesanse nalazi tempera
na drvu:

POKLON SVETIH TRIJU KRALJEVA (vol. 60-52). Gospa
u naručju drži dijete Isusa, otpruga je sv. Josip.
Ispred njih u prvom planu su likovi triju kral-
jeva prikazani na uobičajni način sa darovima.
U stražnjem lijevom planu slike nazrijeva se
tamno kućno potkrovlje položeno dijelom na vi-
sokom kandeliranom stupu. Širinom ostalog dijela
slike teče svijetli krajolik sa prozračnom kro-
šnjom dvaju stabala.

Stilističke i slikarske crte upućuju nas na

jednog od mnogobrojnih slikara-madonera iz Vene-
cije ili s naših strana krajem XVI st.

U središnjoj vitrini među srebrnim izlošci-
ma ove dvorane nalaze se i dva

SREBRNA PACIFIKALA iz XVI odn. XVIII st. sa moti-
vom Bogoradice s Djetetom. Opisani su u prošlom
broju "Lanterne".

Tu se nalazi i dragocjena, osrednje veličine

SREBRNA MEDALJA OTKUPLJENJA. Na jednoj strani
je reljefna lijevana scena Početnog grijeha u
raju zemaljskom sa sitnim miniaturnim scenama
od stvaranja do izгона. Druga strana medalje
ima u središtu Porodjenje, okruženo nizom sit-
nih scena.

U rastvorenoj arhitekturi unutrašnjosti re-
nesansnog hrama nalaze se jaslice. Ispod luka-
va pokrajne ladje hitaju pastiri. U arhitekturi
umetnute su scene Otkupljenja od navještenja
do silaska u predpakao.

U vrhu kupole godina je 1565. A na gornjem
dijelu pilona su početna slova autora: L(H)?-
R. U literaturi poznata je ova medalja kao rad
njemačkog umjetnika Hansa Reinhardta.

U prostorijski Talijanske renesanse nalazi se
ulje na platnu :

SVETA KONVERZACIJA (vel. 60-90). U sredini Boge-
rodica u crvenoj plavoj odjoci. Izvanredno su jač
lijepe crte klasičnog lica. Sklopljenih ruku od-
rira Djetesce, omotano pelenama, a okronute licem
prema gledaocu. S lijeve strane je lik: Ivan Krst.
On je čvrstih linija, klasične, faunovske ljepote
zagasitih tonova. S druge strane je Katarina A-

leksandrijska mučenica jednak mladenačke lje-
pote drži u rukama atribute svog mučeništva: pal-
mu i zubčani dio koteča. Pozadina je ispunjena
draperijom tamnih tonova otvarajući pogled na
izvanredni pejzaž visoke renesanse.

Slika pripada Mistačkoj školi iz prve polovi-
ne XVI st. iz Tizianovog kruga.

U baskinoj dvorani izložena je kompozicija
ulje na drvu također :

ZARUKE SV. KATARINE (vel. 80-50). Ispred dijela
va renesansne arhitekture sa kaneliranim isječ-
cima stupova na jakim kamenim bazama na obje
strane ove slike - sjedi Gasp držači na kolje-
nima djetesce. Sredinom teče jednoliki komad
nebo. Bogorodica je obučena u crvenu haljinu
bogatih bora. Ispred kleči Katarina u raskošnoj
renesansnoj haljini i haljetku. Okružuju je tri
paša i tri krilata anđela sa glazbalima. Otr-
ga Bogorodica je anđeo sa lutajom, a između s-
tupova pojavljuju se dva renesansna muška lika.

Kolonističke i kompozicijske karakteristike
na ovoj slici stavljaju je u krug škole Paola
Veronesa oko god. 1600.

U krug božićnjeg ugodjaja stari su majstori
postavljali i slike Navještenja. U Rizinici se
nalazi jedna velikih dimenzija iz najveće bli-
zine Paola Veronesa. Zatim je druga na drvu ko-
ja potječe od jednog eklektičkog slikara krugu
Tinteretta. ~~Nađena je~~ i dvije slike na drvu od
venecijanskih ili dalmatinskih madonera iz XVII
stoljeća.

U dvorani hrvatske Moderne visi Navještenje
otisak na papiru od I. Maštravića.

Liturgijski

CALENDAR

BADNJI DAN - BOŽIĆ

24.XII -subota- Badnji dan uvečer u 17 s. drži mo misu Vigilije sa svečanim nagovještajem Božića.

U noći u 23.sata održat ćemo zajedničko Pokorničko slavlje-pripravu na Ispovijed. Preko Polnoćke neće biti mnogo prigode za Ispovijed- zato je pružena mogućnost oko 23.ure.

Umjesto pjev.Jutarnje započet ćemo Polnoćku recitalom "NADA ZA SVE"-uz orgulje, trube i Božićne pjesme.

Na BOŽIĆ -25.XII-nedjelja- jutarnje mise bit će u 7 sati u Svima Svetima, sv.Mihovilu u 8 s,a pred sv.Rokom u 9 s. Velika misa u 10 sati.

Večernja Euharistijska Božićna svečanost u Opatskoj crkvi bit će u 17 sati uz pratnju mandolinskog zбора.

Kroz Božićnu Osminu slavimo svake večeri blagdana svetaca:sv.Stjepana, Ivana ap.,Nevine dječice,sv.Toma Beketa,a u petak blagdan Svete Obitelji.

31.XII -subota- STARA GODINA.- Uvečer u 17 sati pjevat ćemo TEDEUM zahvaljujući dobrom Bogu

za sva dobra udijeljena minule godine.

1.I 1978.-nedjelja-NOVA GODINA,SVETKOVINA BOGORODICE MARIJE, DAN MIRA.-

Iznimno su Mise ujutro u 8 s. te Velika u 10s. preko koje će biti ZAZIV DUHA SV.-koji nek sve nas prati kroz Novu godinu. Nač. Misa u 17 s.

6.I-petak- BOGOJAVLJENJE-VODOKRŠĆE;

Na Vigiliju uvečer u 17 s.nakon Mise obaviti ćemo blagoslov Trokraljske vode te blagoslov kuća crkvinara i gaštalda.

Na Svetkovinu pak sv.Mise su kao nedjeljom. Euharistijska svečanost uvečer bit će u 17 s. a potom blagoslov opatskog dvora.

18.I - 25.I obavljamo Svjetsku Molitvenu Osmi nu za jedinstvo svih kršćana,svake večeri u 17 sati.

2.II -četvrtak- blagdan je PRIKAZANJE GOSPODI NOVO,SVIJEŠĆICA. Jutarnje mise u crkvi sv.Justine,a uvečer pjevana u Veljoj crkvi u 17 sati sa blagoslovom svijeta.

3.II SV.VLAHO-ZAŠTITNIK DUBROV.BISKUPIJE.

U crkvi sv.Justine držim jutarnje mise a uvečer svečanu u 17 s.Preko Mise sa blagoslovom ljaju grla i dijete "blančice".

8.II PEPELJENICA,ČISTA SRIJEDA. Počinje sv.korizmenovrijeme pokore.Vigilija -zadnji dan pokladda- tradicionalno se drži predvečer Uru Klanjanja u 16,30 sati.To je izraz naše zadovoljštine za grijeha ljudi kroz te dane. Na Pepeljnicu uvečer obavlja se obred popeljenja.

12.III -nedjelja Prva Miko-počinje naš. duhov. Uskrsna obnova svake večeri kor.propovijed.

BOŽIĆNI BLAGOSLOV

STARI GRAD: obavljat će se blagoslov u dva mah: na sv.Stjepana popodne istočnom stranom grada, a sutra dan na sv.Ivana popodne zapadnom stranom.

BILINE će imati blagoslov 28.XII-na dan Novine dječice, popodne u dva pravca.

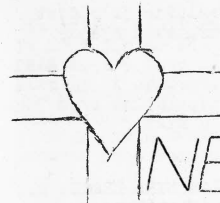
BORAK će se blagoslivljati u oba pravca 29.XII -četvrtak-popodne.

PODRUČJE SV.NIKOLE će se blagoslivljati u ponedjeljak 2.I .

RAĐNIČKO NASELJE S LUKOM imat će blagoslov u oba pravca popodne 30.XII -petak.

VRNIK će se blagoslivljati na Novu godinu u 2 s. a zatim služiti će se sv.Misu.

POD SV.ANTUN-ZAGRAĐAČ-DOMINČE imat će sv.Misu na Glavici 8.I u 8 s., a potom blagoslov po običaju. Popodne će pripomoći i drugi svećenik.

MNEKROLOG

18.VIII umrla je u dubrov.bolnici MARINKA ŠIMEK u 78 god.življenja.Stanovala je u Zagrebu,ali je rado i dugo boravila u Korčuli.Tako i sada.S nama je svaki dan Euharistijski živjela.Bila je miran, ljubezan i profinjen Božji stvor.Ovdje leži.

19.VIII nakon duljeg bolovanja otišla je svome Gospodinu ANTICA BATISTIĆ u 95 godini.Poboljevala je velikim dijelom svog života, a ipak je dočekala dugu starost uz vjernost Kristu, molitvi.

4.IX umrla je u dubrov.bolnici gdje je teško bolesna odvedena malo prije VILMA PALJEVIĆ od 52 godine.Zavičajna u Sarajevu pred nekoliko godina k nama je došla i ubrzo se uklopila u naš ovaj kraj.Bila je skromna i pobožna.

30.X nakon duljeg poboljevanja hrabro podnosi nenađane nas je ostavio Dr ANTE BERNARDI u 87. godini. Ovog puta produljio je svoj boravak

iz Zagreba u Korčuli i tako mu se ostvarila želja čekati uskrsnuće uz drage pokojnike rednog mu grada.

9.XI nakon dugog niza bolesti i sljepila ostavio nas je RIKARD STECCA u 83 god.života.Skromni, str

pljivi i kršćanski patnik zaslužio je radost života u Kristu i gledanjem nebeskog sjaja.

25.XI neočekivano je napustila ovaj svijet MARIJA ŠEPAROVIC u 72 god. života. Pročano je snosila križ uzetosti darivajući se neprestano svom Isusu. Mrtvo tijelo bi odvezeno u Blato.

MOLIMO SE ZA ŽIVOT NEBESKOG MIRA BRAĆE KOJI SU PREMINULI IZVAN KORČULE :

28.VII sa 65 godina života nenadano je preminuo u Splitu NINO LJUBIČIĆ. Resila ga vrlina živje vjere i ljubavi osobito prema radnoj Korčuli. Pratio nas je predano i požrtvovno.

11.VIII preminuo je u Lombardi naš povratnik i dobrotvor STIPAN LIPANOVIĆ od 85 godine života. Bio je kršćanskog duha i plemenitog srca. Učinio je mnogo dobrih nama, a osobito crkvi u Lombardi.

25.IX umro je u 66 godini SAVO VIDOVIĆ u australijskom gradu Melbourneu, nakon duge bolesti, snježne uzornom vjeron i nebeskim ufanjem. Zajedno sa svojom suprugom Pompejom r. Glaschi usrdno nas je prati preko "Lanterne" i pomagao.

17.IX nakon duge bolesti umro je u Stockholmu (Švedska) u mlađoj dobi života od 42 godine Dr TOMISLAV DOMINKOVIĆ. Ostavio je obitelj i u Zagrebu svoju dobru majku. Posjedovao je karakter odličnog čovjeka i znanstvenog radnika u medicinskoj nauci. Rado je čitao našu Lanternu.

12.IX naglo je preminuo u Bolzanu GABRIELE BERNARDI u 71. godini života. Suprug Gine r. Damjanovich. Njegova smrt pobudila je sućut velikog bro

ja prijatelja i znaniaca na svo strano osobito u Italiji jer je bio obljubljen, skroman, vjeron kršćanin.

26.VIII predna je Bugu svoju dobru i poštenu dušu naš TOLO CVITKOVIĆ u 68 god. života. Nikada nije mogao zaboraviti svoju Korčulu te nas uz blađodarno srce rado pratio naš rad i upiranje.

6.X prerano je ostavio obitelj i sve nas zahvalno prijatelje NIKOLA ŠEGEDIN u Blacktownu sa 70 godina života. Kako je i želio njegove je mrtvo tijelo prevezeno u rodno Žrnovo i uz učšće cijelog mjesta i prijatelja pokopano dana 16.X.

Od njega se preko bogoslužja oprostio i don Ivo. Bio je rijetko dobrog i inteligentnog uma i plemenite ruke. Suradnjivao je i u Lanterni.

17.X nakon duge bolesti preminuo je još jednom dobru i ugledni kršćanin i sugrađjanin EDGARDO FABRIS u Bari-u u 67. godini života. I on spada u red onih korčulana koji nikada nisu smatnuli s uma svoj rodni grad i duhovnu živu vezu koja je osjećala blizinu svoga našeg zavičajnog i kršćanskog.

15.XI preminuo je u Zagrebu MATE MILE ČULINOVIĆ u 80 godini. Čovjek vrijedan iskrenog poštovanja zbog karaktera i vjere. Nekada bi sa suprugom gdje Zlatom rado dolazio k nama na Vrniku.

15.XI bio u Tristu je preminuo VERONICA FABRIS u 82 god. života. Ne ada je pripadala našoj zajednici duša koje izgurala za Isusa. U svom srcu neotudjivo je nosila Korčulu i nas.

- U našoj rubrici "Dobročinitelji" redovito smo čitali i njezino veličužno srce.

NAŠI

DAROVATELJI

CRKVI SV. MARKA :INOZEMSTVO

Piero i Enza Fabris, Veronica Portolan, Vincenza Ramirez, Simerne Portolan-Firenze; Nicolo Portolan Voghera, Maria Nicolet Payerrne, Giacomina Sparaccino Torino, Maria Sacchetti Lodi, Antony Curać Sydney, Dino Tomovich Buenos Aires, Gina Bernardi Bolzano, Ellena Prevvisionato Udine, Maria Salvatore Gissi, Dr Petar Huljić Frankfurt, Dragutin Golubović Kelheim, Gilda Stepančić Windsor, Theodore Bernardi Ellwood City, Frances Cebalo Darlington.

IZ JUGOSLAVIJE

Sergije Foretić Dugo Selo, Fany Mikelić, ob.dr Din-ka Mirošević Split; Vjekoslav prof Sladović, Teodor ing Bernardi, Melita Matijaca, Duši Dominković, Ruža Kamenarović, ob.B.Bernardi Zagreb; Milica Segedi Novi Sad, Mihajlo ing Čanak Beograd, Jerka La Volpicella Rijeka, Lidijsa Tasovac Dubrovnik, Anka Milić Šibenik.

LANTERNI SV. MARKA :INOZEMSTVO

Simeone Portolan Firenze, Maria Salvatore Gissi, Nicolo Portolan Voghera, Tonka Segnia Toronto, Giorgio Bernardi Bari, Gilda Stepančić Windsor, Maria

Curtis Bergamo, Nick Segedin Blacktown, Elda Bennett Elstree Hertz, Piero Tomovich Trieste, Antony Curać Sydney, Diones Radizza Trieste, Paola Tedeschi Maple Ridge, Stephen Forstich New Jersey, Lucia Jovino Palermo, Svetko Tedeschi Bari, Giulio Portolan Ancona, Gilda Stepančić Windsor.

IZ JUGOSLAVIJE

Dora Bosnić, Fani Dužević, Ante Radonić, Melita Matijaca, Nevenko Faginić, Ljiljana Glavina, Dragutin Kocić, Vesela Božinević, Dr Neda Hrčko, Dr Milan Gjukic' Zagreb; Ljubica Kancelar Maribor, Bogoslava Gjurgjević Imotski, Franc Fuhalo, Mi-larod ing Fatterini, Tonka Kurtin, Drago Fuhalo, Rijeka; Fany Kalogjera, Dora Zerzin, Fany Benikvar Pula; Sergije Foretić Dugo Selo, N. Bernardi, Milka Jakaš, Marija Kovačević, Terezina Duplančić, Fany Mikelić, Marinka Zec, Franc Stanić, Kruna Marinović, Franc Foretić, Stjepo prof Sladović Split; Franc Sladović Zadar, Ketronila Srinčić Trebinje, Laura Jankević Crkvenica, Marija Batistić, Vicko Fabris, Biserka Donobilo, Anka Foretić Dubrovnik; Te-ra Šale, Župni ured Žrnovo; Ignatije prof Zloko-ović Kotor, don Josip Barišić Ston, Smiljana Ste-fanović Beograd, Marija Milat Split.

BANKI SVETOG JOZIPA

Simeone Portolan Firenze, Nicolo Portolan Voghera, Stephen Forstich New Jersey, Maria Salvatore Gissi.

Teodor ing Bernardi Zagreb, Marinka Zec, Ma-rija Milat Split, Natalija Glušćević Metković, Ru-ža Kamenarović Zagreb, Dr Vinko Foretić Dubrovnik, Rozarije Kap Vilević Beograd, Dika Marjanović iz Splita.

NA TABLUNU (bakalar badnjeg dana)

Tamo nindi okolo Badnjeg dana, kad je ono svrši zadnji rat, doša je Šervotu postolaru iz Americke paket sa dva-tri bakalara i jednom prozom papra. To mu je bi posla niki prijatej znajući da naš svit umire za bakalaren a da tega ovdi ni bilo ni za lika.

Kad je Ševro primi ovi paket odni ga je u postolariju (blizu "Balkana"), raspredi ga i kad je hodi put d-ma obisi je bakalare vezane špagon priko ruke i pokri se priko ramena kratkin kapoton tako da su mu bakalari ispod fregulu bili vidljivi. Normalo: p putu ga svit s obih bandi stalno sekava da di je to dobavi? A on je svake-mu seta voce i kako u nikoj konfineci odgovara da je arivalo ništo bakalara na Aprozacijun pa da će sutra rano dilit. Zato da vaja poč u melu uru brez obzira što je škuro i hladno vrime, ako

ga se hoće čapat prid navalen od puno drugih... Sutradan izjutra bilo je što i vidit-borami! Još za mrako poranili judi i ženske i stivali se ispid vrata Aprozacijuni. Toliko hi se stiskalo okolo vrati da je nastala gužva i haranje. Svaki je imal intencijun da čapa baren jedan bakal-lar.

Okolo osam uri ariva je butigir i poče se čudit što je toliki svit nahrupi kad unutra nima dobota ništa! A di bi pak, siremah ima te nesri-tne bakalare!

Paje poče svitu dokazivat kako tega nima pa nima. Ma kuška možoš ti svitu dokazat ništa drugo kad su vidili Šervotu prave pravcatane bakalare ispod ruke!... I poteži ovamo pa tamo- maso svitu je u gužvi razbila cakla na vratima butige spominjući bidnomu butigiru svaki čas oca i mater.. misleći da bakalare krije ispod banka za svojtu i prijateje. Niki su mu se pritili i milicijen i sudon, a niki da će mu probit i lupiju...

A kad su se uvirili da su banki prazni i da nima ništa spremjena nego da hi je Šervo onako pošteno nasamari razišli su se po gradu, a najviše okolo poškarije ozirući se hoćeli arivat koji lumbarjunin s kojim kašeton rabe kako bi se mogla učunit Badnja večera lipo i šesno kako je starinska uženca u našem pajizu.

A Šervo se zaključa u postolariju i iza cakla uz damižanu gleda je cili dan kako judi prohodu okolo njegove voltrine pa niki mu čudno ništo munjaju, a niki kako se smiju i mašadu rukama.

Šerve je živi sam pa mu per dašeno ni bilo po-triba bakalari za Badnji dan nego hi je prida niki-m svojim prijatejima, fetivim pa su skupa slavili li Badnji dan s bakalaren i žrnevskim čimulama.

S A D R Ź A J :

RIJEČ VAMA	Str. 2
DIJETE MILO	" 5
LITURGIJSKA KRONIKA	" 6
DUHOVI 77	" 11
NAŠ SUSRET S GOSPOM VEL. ZAVJETA	" 15
PORTRET KORČULE	" 18
PROSLAVA 100 GOD. OCA MARKA	" 19
REMINISCENCIJE UZ 100 GOD. O. MARKA	" 22
NEBO NAD OCEM MARKOM	" 24
KRONIKA DOGAĐAJA	" 27
JUBILEJ PROF. FRANA KRŠINICA	" 32
BOŽIĆNI MOTIVI U RIZNICI	" 35
LITURGIJSKI KALENDAR	" 38
RASPORED BLAGOSLOVA KUĆA	" 40
NEKROLOG	" 41
NAŠI DAROVATELJI	" 44
NA TABLUNU	" 46
SADRŽAJ	" 48

naš telefon: (050) 81-049

naš račun: "Marko Ev. Korčula" br. 1080003377
I.K.B. Split 31710-620-21-7200/8s

God. XIII. Korčula 1977. Br. 5-6.

Naslovna strana:
KUPOLA ZVONIKA KATEDRALE, XV st.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara: Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno
